

på modtagerens risiko. Når afsenderen har afleveret meddelelsen til befordring, kan denne påberåbe sig, at meddelelsen er sendt, selv om der indtræffer en forsinkelse vedrørende befordringen af meddelelsen, eller den fremkommer i forvansket form. Det samme gælder, selv om meddelelsen overhovedet ikke kommer frem til adressaten.

Hovedreglen gælder, hvis andet ikke er udtrykkeligt bestemt. Sådanne bestemmelser, hvorefter en meddelelse befordres på afsenderens risiko, og således må være kommet frem til adressaten for at kunne påberåbes, findes i artikel 47, stk. 2, 48, stk. 4, 63, stk. 2, 65, stk. 1 og 2, samt 79, stk. 4.

Til artikel 28

Artikel 28 fastslår, at konventionen ikke berører en konventionsstats forpligtelser vedrørende spørgsmålet om dom til naturalopfyldelse. En domstol er ikke efter konventionen forpligtet til at give dom til naturalopfyldelse, hvis den ikke ville afsige en sådan dom efter sit eget lands regler ved bedømmelsen af et lignende køb.

En part kan således kræve naturalopfyldelse ved en dansk domstol i samme omfang som i det tilfælde, hvor tvisten bedømmes efter nationale danske regler. På den anden side må en dansk part være forberedt på, at dom til naturalopfyldelse kun gives i meget begrænset udstrækning ved anglo-amerikanske domstole.

Til artikel 29

Artikel 29 behandler spørgsmålet om ændring af en købsaftale. *Stk. 1* skal gøre det klart, at den anglo-amerikanske opfattelse om, at en ydelse forudsætter en modydelse («consideration») ikke skal anvendes inden for rammerne af konventionen. Bestemmelsen kan bl.a. få praktisk betydning, når det drejer sig om ændringer vedrørende tekniske specifikationer, leveringsdato og lignende. Overenskomster om sådanne ændringer er således gyldige, selv om de måtte kunne siges at være ensidige indrømmelser. Det samme kan gælde ændrede aftalevilkår, som medtages i dokumenter, efter at aftalen er blevet indgået. Hvis parterne faktisk er blevet enige om vilkårene, gælder disse.

I *stk. 2* fastslås det, at et vilkår om, at en ændring af en aftale skal ske skriftligt, skal have virkning efter sit indhold. En udtrykkelig bestemmelse herom er anset for hensigtsmæssig under hensyn til, at dette spørgsmål ikke er afklaret i alle retssystemer.

Hovedreglen modificeres ved bestemmelsen om, at en part gennem sin adfærd kan blive afskåret fra at stille krav om skriftlig ændring. Dette er tilfældet, hvis parten gennem sine erklæringer eller sin handle-

måde giver modparten anledning til at tro, at en aftale om ændring er gyldig, selv om den ikke er indgået i skriftlig form. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en køber mundtligt har modificeret en skriftlig aftale og siden har godkendt varer leveret i overensstemmelse med modifikationen. Køberen kan i så fald ikke vedrørende senere leverancer gøre gældende, at modifikationen ikke er aftalt skriftligt.

Kapitel II Sælgers pligter

Kapitel II, der handler om sælgers pligter, er opdelt i tre afsnit. Efter en indledende bestemmelse (artikel 30) følger afsnit I om levering af varer og overgivelse af dokumenter vedrørende varen (artiklerne 31–34). Afsnit II handler om varens kontraktsmæssighed (mangler) og tredjemands krav vedrørende varen (artiklerne 35–44). I afsnit III (artiklerne 45–52) reguleres køberens beføjelser ved sælgerens misligholdelse.

Til artikel 30

Artikel 30 fastslår, at sælgeren er forpligtet til at levere varen og overgive de dokumenter, der vedrører varen, samt at overdrage ejendomsretten til varen. Pligten til at levere varen er nærmere reguleret i artiklerne 31–33. De nærmere bestemmelser om pligten til at overgive dokumenter findes i artikel 34.

Ved sælgerens pligt til at overdrage ejendomsretten til varen forstås hans ansvar for, at varen ikke er behæftet med en retlig mangel i den forstand, at tredjemand har ejendomsret til varen. Dette behandles nærmere i artikel 41. Konventionen regulerer kun sælgerens ansvar over for køberen. Spørgsmålet om gyldigheden af tredjemands krav på varen skal afgøres efter reglerne i det lands lov, som efter international privatretlige regler skal finde anvendelse ved bedømmelsen af tredjemands ret.

Sælgeren skal opfylde sine forpligtelser på den måde, som aftalen og konventionen forudsætter. Det fremgår af artikel 6, at konventionens bestemmelser er deklaratoriske og ved en konflikt mellem indholdet i konventionen, og det som parterne har aftalt, er det således parternes aftale, der er afgørende.

Afsnit I

Levering af varen og overgivelse af dokumenter

Til artikel 31

Artikel 31 angiver leveringsstedet. Artiklen indeholder bestemmelser om, hvad sælgerens pligt til at